

جاه طلبی ژئوپلیتیکی که آذربایجان راه انداخته است!

یک پژوهشگر ارشد مسائل استراتژیک با تاکید بر این که باید استراتژی مدون و مشخصی را در قفقاز اتخاذ کنیم که کشورهای منطقه بدانند ایران چه خطوط قرمزی را ترسیم کرده، اظهار داشت: آنچه مشخص است این تحولات مربوط به آذربایجان، بازی خطرناکی است که هیچ کشوری سود نمی برد و تلاش برای راه حل دیپلماتیک و خطوط قرمز ایران را به عنوان گزینه های معتبر حفظ کنیم.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، دیاکو حسینی در گفت و گویی در تحلیل خود نسبت به تحولات اخیر آذربایجان در ارتباط با ایران گفت: همیشه در ارتباط با تنش هایی که پراکنده بین ایران و آذربایجان بوده، نگاهی وجود داشته مبنی بر این که این مسائل تصادفی و ناشی از سوء تفاهم یا نقص در روند دیپلماتیک است.

وی تصریح کرد: باید دید که این تنش در ادامه به عنوان یک بازی هویتی از سوی جمهوری آذربایجان دنبال می شود که سال ها روی آن سرمایه گذاری شده و یک بازی بزرگ ژئوپلیتیک و مربوط به تحولات و تغییرات یک یا دو دهه اخیر است، خصوصا در ارتباط با خطوط انتقال انرژی و یا جاه طلبی ژئوپلیتیکی که نه تنها آذربایجان بلکه ترکیه هم آن را دنبال می کند، در واقع به دنبال متصل کردن خزر به اروپا به عنوان یک نوع هاب ژئوپلیتیک جدید است.

این کارشناس مسائل بین الملل همچنین بیان کرد: ما سال ها تلاش کردیم این واقعیت را نادیده بگیریم که جمهوری آذربایجان درصدد بوده تا برای خود هویت سازی کند، حتی در کتاب های درسی علاوه بر تبلیغ به دانش آموزان آموزش می دهند که ایران به همراه روسیه طی قرن ها آذربایجان را اشغال کردند و بعد از فروپاشی شوروی بخش شمالی به استقلال رسید ولی بخش جنوبی تحت اشغال ایران درآمد، با این اقدامات تاریخ را تحریف می کنند. حسینی با بیان این که این سرمایه گذاری ها خلاف واقعیت و هدفمند است، گفت: امروز جمهوری آذربایجان با توجه به این که از قدرت اقتصادی بیشتری استفاده می کند، به لحاظ نظامی نیز به نوعی قدرتمند شده و پس از جنگ قره باغ هم که به موفقیت نسبی رسید، الهام علی اف اعتماد به نفس کاذب پیدا کرد و با حمایت از ترکیه و البته اسرائیل در وجهی پایین تر گمان می کند می تواند به جاه طلبی های خودش ادامه دهد.

وی ادامه داد: هویت سازی جمهوری آذربایجان در حال نزدیک شدن به مرحله خطرناکی است که صلح و امنیت در این منطقه را تهدید می کند. این پژوهشگر مسائل استراتژیک همچنین اظهار کرد: از سوی دیگر دولت اردوغان به این نتیجه رسیده که می تواند در قفقاز بازیگر کلیدی در حمایت از آذربایجان باشد و با متحد کردن جهان ترک از آناتولی تا سین کیانگ چین از طریق جهان ترک جایگاهی در اوراسیا دست و پا کند و نقشی در ترتیبات امنیتی داشته باشد. اهمیت انتقال انرژی از خزر به اروپا ایده جذابی است که ترکیه با وسوسه جدید ژئوپلیتیکی دنبال می کند و همه این ها زیر بنای اتفاقات قفقاز را تشکیل می دهد.

حسینی معتقد است: از نظر ترکیه ایران متحد نیست، یک رقیب است و فکر نمی کنم که این رویکردها مقطعی و ناشی از سوء تفاهم باشد. همچنین موضوع رانندگان تنها نمود و نشانه از بحران و چالش عمیق تری است که می تواند به بحران تبدیل شود. در پاسخ به این وضعیت باید استراتژی مدون و مشخصی را در قفقاز اتخاذ کنیم، چیزی که طی دو دهه اخیر مشخصا نداشتیم و این خلاء باعث شده تا بازیگری ایران کم رنگ شود. وی خاطرنشان کرد: بنابراین باید استراتژی روشن را در عالی ترین سطوح تدوین کنیم که تمامی مؤلفه ها را در بر بگیرد و این استراتژی به اطلاع دیگر کشورهای منطقه برسد تا بدانند ایران چه خطوط قرمزی را ترسیم می کند و به طور کلی دیپلماسی روشن تری را در کشورهای این منطقه داشته باشیم. آنچه مشخص است این که این تحولات بازی خطرناکی می باشد که هیچ کشوری سود نمی برد و تلاش برای راه حل دیپلماتیک و خطوط قرمز ایران را به عنوان گزینه های معتبر حفظ کنیم.

این کارشناس مسائل بین الملل در ادامه با اعتقاد بر این که در صورت تداوم سیاست هایی که ماهیت خصمانه دارد که در رأس آن ها همکاری جمهوری آذربایجان و اسرائیل است، باید گزینه همکاری نظامی با ارمنستان به طور جدی تر مورد توجه قرار گیرد، ادامه داد: نه به جهت انتقام بلکه برای حفظ توازن قدرت و اگر بنا باشد منطقه قفقاز شاهد ائتلاف های ژئوپلیتیک جدید باشد ایران اثبات می کند که انتهای این مساله نمی تواند به نفع آذربایجان و صلح و امنیت در منطقه باشد.

حسینی تاکید کرد: این انتخابی است که پیش روی جمهوری آذربایجان و کسانی که باکو را تحریک می کنند، وجود دارد که قطعا هزینه هایی برای جمهوری آذربایجان، ترکیه و اسرائیل خواهد داشت و می تواند صلح و امنیت را به مخاطره اندازد.